

DE ROEP
DER BROEDERSCHAP
VAN HET ROZENKRUIS

ESOTERISCHE ANALYSE VAN DE FAMA FRATERNITATIS R.C.

DOOR

J. VAN RIJCKENBORGH

SUB UMBRA ALARUM TUARUM JEHOVA

DERDE, OPNIEUW HERZIENE DRUK

1985

ROZEKRUIS PERS – HAARLEM – NEDERLAND

DE GEHEIMEN
DER BROEDERSCHAP
VAN HET ROZENKRUIS

ESOTERISCHE ANALYSE VAN HET GEESTELIJKE TESTAMENT

DER ORDE VAN HET ROZENKRUIS

DOOR

J. VAN RIJCKENBORGH

I De roep der Broederschap van het Rozenkruis (Fama Fraternitatis R. C.)
II De belijdenis der Broederschap van het Rozenkruis (Confessio Fraternitatis R. C.)
III De alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis (Chymische Hochzeit Christiani Rosenkreutz Anno 1459)

ROZEKRUIS PERS – HAARLEM – NEDERLAND

Internationale School van het Gouden Rozenkruis
Lectorium Rosicrucianum
Hoofdzetel:
Baknessergracht 11-15, Haarlem, Nederland

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Rijckenborgh, J. van

De roep der broederschap van het Rozenkruis:

esoterische analyse van de Fama Fraternitatis R.C. /

door J. van Rijckenborgh. – Haarlem:

Rozekruis Pers. – III. –

(De geheimen der Broederschap van het Rozenkruis; 1)

Eerder verschenen onder het pseud.: John Twine. – Haarlem:

Hora Est, 1939.

ISBN 90-6732-009-9 geb.

SISO 283 UDC 289

Trefw.: Rozekruisers

Inhoud

- Voorwoord van de schrijver bij de eerste druk (1939) ix
Voorwoord van de schrijver bij de tweededruk (1965) xi
FAMA FRATERNITATIS R.C.
Aan de lezer die wijsheid verstaan kan xvii
Fama Fraternitatis R.C. of Een mare van de van het
Rozenkruis xxi
ESOTERISCHE ANALYSE VAN DE FAMA FRATER-
NITATIS R.C.
Inleiding 3
- 1 De onbekende helft der wereld 15
 - 2 De waan van de wetenschap 27
 - 3 Het boek M 37
 - 4 Over de Sinus Arabicus naar Egypte 49
 - 5 De geheimen van Fez 61
 - 6 De reis naar Spanje 73
 - 7 De vurige driehoek 83
 - 8 Theophrastus 97
 - 9 Terug naar Duitsland 107
 - 10 De moderne hervorming in Duitsland 117
 - 11 De geheime taal uit het woordenboek der Aquariusrevolutie
127
 - 12 Het nieuwe gebouw van de Heilige Geest...
 - 13 De onloochenbare grondstellingen der rozenkruisers 147
 - 14 De zesvoudige overeenkomst 157
 - 15 De magische werkmethode der Broeders van het
Rozenkruis 167
 - 16 De graaf van Norfolk 177
 - 17 De drie treden 189
 - 18 De geheimzinnige spijker 199

- 19 Het geheim van de rota 211
- 20 Het ronde altaar 223
- 21 De drie delen van de grafkelder van C.R.C
- 22 Het woordenboek, het reisboek en de levensbeschrijving van Paracelsus 241
- 23 Het boek T 249
- 24 Het elogium van het boek T 259
- 25 Het geheim van Gaza 267
- 26 Minutus mundus 277
- 27 De algemene reformatie 287
- 28 De godsdienst der rozenkruisers 295
- 29 De twee sacramenten der rozenkruisers 305
- 30 De politieke belijdenis der rozenkruisers 313
- 31 De geheime hulp der rozenkruisers 323
- 32 Jesus ex omni parte 331
- 33 Het goudmaken door alle eeuwen heen 341
- 34 De verboden index 351
- 35 Een ontmoeting met de Oudere Broeders van het Rozenkruis 361
- 36 Het onzichtbare gebouw 373

Voorwoord van de schrijver bij de eerste druk

Met grote blijdschap en innige dankbaarheid vervul ik hier mijn opdracht, vóór het verstrijken van de eerste helft van het jaar 1939 mijn commentaren op de *Fama Fraternitatis R.C.* van Johannes Valentinus Andreae uit te geven. De tijd is aangebroken om dit gesluierde Geestelijke Testament der Broederschap van het Rozenkruis te openen en de daarin vervatte waarden aan het daglicht te tillen.

Door de eeuwen heen is het werk der Broeders van het Rozenkruis geheel misverstaan, en tal van door oosterse magie beïnvloede esoterici hebben onberekenbare schade veroorzaakt door hun publikaties waarin zij het licht van het Rozenkruis verduisterden met vreemde leringen. In vele van deze werken herkennen wij de klassieke Zwarte Vijand, bezig het zaad in de akker te verstikken.

Doch het grote werk van voorbereiding ging voort en daar de mensheid de wereldwending nadert waarin Wit en Zwart zich ten duidelijkste zullen declareren en de onwaarachtigheid door het oordeel zal worden getroffen, worden de sloten van het boek der mysteriën geopend, teneinde de oude waarheid onbevlekt te kunnen geven aan hen die het waard zijn, in een tijd waarin deze waarheid als kracht kan worden beleefd.

Naar de eis van het Rozenkruis is de grootst mogelijke eenvoud betracht en is de toespraakvorm gekozen, opdat het «dwingt ze om in te gaan» geen belemmeringen zou ontmoeten.

Hopend en biddend dat de ernstige zwakheden van de schrijver door de kracht van de Christus zullen worden tenietgedaan, opdat hijzelf door zijn onvolkomenheid het doel van

zijn opdracht niet zou blokkeren, draagt hij dit boek op aan allen die het kruis van de Christus willen dragen.

Haarlem, 1939

JOHN TWINE

Voorwoord van de schrijver bij de tweede druk

Precies zesentwintig jaar na het verschijnen van de eerste druk – kabbalistisch het getal acht, het getal van Saturnus, in hoge spirituele zin de bewaker van de poort tot het bevrijdende leven – is het ons veroorloofd de *Fama Fraternitatis R.C.*, de Roep der Broederschap van het Rozenkruis, in nieuwe vertaling te doen verschijnen, vervat in de herziene uitgave van het eerste deel van *De geheimen der Broederschap van het Rozenkruis*, de commentaren op het gesluierde Geestelijke Testament der Orde van het Rozenkruis.

Veel van hetgeen in de eerste druk werd aangekondigd of waarop gezinspeeld werd, heeft zich intussen voltrokken, en inmiddels is de Aquarius-invloed in hoge mate werkzaam geworden en voortdurend in kracht toegenomen. Meer dan ooit tevoren is dan ook de *Fama Fraternitatis R. C.* een zeer dringend appèl van de Lichtbroederschap van het Andere Rijk, gericht tot allen die in het nu de tekenen des tijds verstaan en inzien dat wij leven in de dagen van het einde, het einde van de huidige bestaanscyclus.

Aquarius stelt, door zijn de ganse atmosfeer doordringende krachten, die zonder uitzondering alle mensen aandoen, ieder die wil in staat alsnog het pad van uitredding te gaan, en de bevrijdende nieuwe levensstaat, waarop in het bijzonder de christelijke mysteriën, als vervat in het Nieuwe Testament, de mensheid hebben willen voorbereiden, binnen te gaan.

De immer nieuwe, actuele *Fama Fraternitatis R.C.* doet daarom wederom de heilsmare weerklinken: «Allen die Hem aannemen stelt Hij in staat wederom kinderen Gods te worden.»

Wie oren heeft die kunnen horen, zal in de *Fama Fraternitatis R. C.* en de bijbehorende commentaren de vrijmakende waarheid herkennen die, meer dan ooit, in deze Aquarius-tijd als kracht kan worden beleefd.

Het is onze innige bede dat zeer velen in deze ondergangstijden de hand van de Christus, die via de Aquarius-stromen de mensheid wordt gereikt, alsnog zullen grijpen, opdat de oogst groot, zéér groot zal zijn.

Haarlem, 1965

J. VAN RIJCKENBORGH

*Titelpagina van de eerste gezamenlijke uitgave van de Duitse Fama en de
Latijnse Confessio Fraternitatis R. C., Kassel, 1615*

FAMA FRATERNITATIS R.C.
OF
EEN MARE VAN DE BROEDERSCHAP DER ZEER
LOFWAARDIGE ORDE VAN HET ROZENKRUIS,
GERICHT AAN ALLE GELEERDEN EN HOOFDEN
VAN EUROPA

*Drukkersmerk van Wilhelm Wessel, drukker van de eerste uitgave van de
Fama Fraternitatis R. C., Kassel, 1614*

Aan de lezer die wijsheidverstaan kan

De wijsheid, zegt Salomo, is voor de mens een onmetelijke schat, daar zij de ademtocht van de goddelijke kracht is en een straal van de heerlijkheid des Almachtigen. Zij is een glans van het eeuwige licht, een onbevleete spiegel van de goddelijke macht en een toonbeeld van zijn goedheid. Zij leert de mens tucht, inzicht, rechtvaardigheid en kracht. Zij doorgrondt gesluisde woorden en is in staat de geheimenissen te ontraadse-len. Teken en wonderen kent zij reeds van tevoren en zij weet wat de toekomst zal brengen.

Vóór de val was deze schat volledig het deel van onze eerste vader Adam. Dit blijkt uit het feit dat hij – nadat God de Heer alle dieren des velds en alle gevogelte des hemels bij hem ge-bracht had – aan elk hunner zijn eigen naam kon geven, die hem krachtens zijn natuur toekwam.

Ofschoon door de noodlottige val in de zonde dit heerlijke kleinood der wijsheid teloor ging en er slechts duisternis en on-verstand in de wereld kwam, heeft God de Heer deze wijsheid toch somtijds in enkele van zijn vrienden doen opwaken en zich doen openbaren. Zo getuigt de wijze koning Salomo van zich-zelf dat hij, in antwoord op zijn niet aflatend bidden en smeken, een zo grote wijsheid van God heeft ontvangen, dat het hem geschonken werd te weten hoe de wereld geschapen was, de kracht van de elementen te begrijpen en het begin, verloop en einde der tijden; hoe de dagen lengen en korten; hoe de jaarge-tijden wisselen; hoe de omloop van het jaar zich voltrekt en hoe de stand der sterren is; dat hij de aard van de tamme en wilde dieren begreep; waarom de wind zo onstuimig waait en wat de mensen in de zin hebben; dat hij kennis verkreeg van alle plan-

tensoorten, van de kracht die in hun wortels huist en van vele andere dingen meer.

Ik geloof niet dat er iemand te vinden zou zijn die niet van ganser harte zou wensen en verlangen deze edele schat deelachtig te worden. Daar deze echter aan niemand kan toevallen tenzij God zelf zijn wijsheid schenkt en zijn Heilige Geest uit den hoge zendt, hebben wij dit geschrift, namelijk de *Fama* en de *Confessio* van de lofwaardige Broederschap van het Rozenkruis, in het openbaar in druk doen verschijnen, opdat een ieder het geregeld zal kunnen lezen. Want hierin wordt datgene wat de gevallen wereld in dit opzicht in de toekomst mag verwachten, duidelijk aangekondigd en onthuld.

Ofschoon dit alles enigszins vreemd moge aandoen en menigeen wellicht zal veronderstellen dat datgene wat door de Broederschap van het Rozenkruis uitgegeven en gepubliceerd wordt, slechts een blind filosofisch denkkeeld is en geen werkelijke geschiedenis, zal uit de *Confessio* genoegzaam blijken dat er veel meer in verborgen ligt dan men vermoedt. Iedereen, voor zover hij niet een onwetende is, zal gemakkelijk kunnen inzien en begrijpen wat er heden ten dage en in deze tijd mee bedoeld wordt.

De ware discipelen van de wijsheid en de waarachtige beoefenaren van de spagirische* kunst zullen deze dingen beter waarnemen en doorschouwen en er een geheel ander oordeel over kunnen vellen, zoals dan ook een aantal belangrijke mensen gedaan heeft, in het bijzonder echter Adam Haselmayer, notaris van Zijne Doorluchtige Hoogheid Aartshertog Maximiliaan, die ook een uittreksel uit de theologische geschriften van Theophrastus zou hebben gemaakt. Tevens heeft hij een verhandeling geschreven onder de titel *Jezuieten*, waarin hij stelt dat iedere christen een waarachtige jezuiet dient te zijn, hetgeen betekent: in Jezus wandelen, leven, zijn en blijven.

* Alchemistische term, afgeleid van spao = ik scheid, en ageiro = ik verenig.

Aangezien hij in zijn antwoord op de *Fama* de leden der Broederschap van het Rozenkruis «zeer verlichte mannen en onbedrieglijke jezuieten» genoemd heeft, hebben de jezuieten, die dit niet konden verdragen, hem ter vergelding gevangen laten nemen en naar de galeien laten sturen, waarvoor ook zij hun loon voorzeker zullen ontvangen.

Thans zal het gezegende morgenrood aanbreken, dat, na het einde van de duistere nacht van Saturnus, het schijnsel van de maan en de zwakke vonkjes van de hemelse wijsheid die nog bij de mensen zijn blijven bestaan, met zijn glans volledig zal doen verbleken. Het is een voorbode van de lieflijke zon, die met haar reine en vurig glanzende stralen de gezegende dag, waarnaar vele vrome harten hunkerend uitzien, zal doen aanbreken. In het licht van deze dag kunnen alle hemelse schatten der goddelijke wijsheid en ook het geheimenis van alle verborgen, onzichtbare dingen der wereld, overeenkomstig de leer der eerste Vaderen en der oude Wijzen, herkend en doorschouwd worden.

Dit zal de echte, koninklijke robijn zijn, de edele, stralende karbonkel, waarvan gezegd wordt dat hij een vurige glans en een stralend licht in de duisternis uitzendt, voor alle lichamen een volmaakt geneesmiddel is, onedele metalen kan omzetten in het puurste goud, en alle ziekten, angst, nood en droefenis van de mens vermag weg te nemen.

Moge daarom de welwillende lezer hierin een aansporing vinden, met mij vurig tot God te bidden dat Hij de harten en oren van alle hardhorenden opene en hun zijn zegen geve, opdat zij, door aanschouwing van de wonderen der natuur, Hem in zijn almacht waarlijk zullen erkennen, Hem tot lof, eer en prijs, de naaste tot liefde, hulp, troost en sterkte, en alle zieken tot genezing. Amen.

Fama Fraternitatis R. C.
OF
EEN MARE VAN DE BROEDERSCHAP DER ZEER LOF-
WAARDIG
ORDE VAN HET ROZENKRUIS

Aan alle staatshoofden, regeringen en geleerden van Europa.

Wij, broeders van de Broederschap van het Rozenkruis, bieden aan allen die deze onze Fama in christelijke gezindheid lezen, onze groet, onze liefde en ons gebed.

Nadat de alleen wijze en genadige God in de laatste tijden zijn genade en goedheid zo rijkelijk over het menselijke geslacht heeft uitgestort dat zowel het inzicht aangaande zijn Zoon als met betrekking tot de natuur zich meer en meer verdiept heeft, mogen wij terecht van een gelukkige tijd gewagen, waarin Hij ons niet alleen de helft van de onbekende en verborgen wereld heeft doen ontdekken en ons deze geopenbaard heeft, en vele wonderbare en tevoren nimmer geziene werken en schepselen van de natuur getoond heeft, doch bovendien zeer verlichte en met adeldom des geestes begiftigde mensen heeft doen opstaan, die de ontaarde, onvolmaakte kunsten ten dele in ere hersteld hebben, opdat de mens toch eindelijk zijn adeldom en heerlijkheid zou beseffen en begrijpen waarom hij microkosmos genoemd wordt en hoe ver zijn kunst zich in de natuur uitstrekt.

De onnadenkende wereld is hiervan echter weinig gediend en laster, gelach en spotternij nemen steeds meer toe. Ook bij de geleerden is de trots en de eerezucht zo groot dat zij zich niet willen verenigen, om uit alles waarin God ons in onze eeuw

zo rijkelijk heeft doen delen, een *librum naturae* of een richtsnoer voor alle kunsten samen te lezen, maar, integendeel, met elkaar twisten en elkaar tegenwerken. Zo blijft alles bij het oude en moeten de Paus, Aristoteles, Galenus, ja, alles wat er maar als een oud handschrift uitziet, wederom voor het klare, geopenbaarde licht doorgaan, ofschoon laatstgenoemden, indien zij nog zouden leven, zich ongetwijfeld met grote vreugde zouden willen verbeteren. Hier echter is men voor zulk een grote arbeid te zwak. Hoewel in de theologie, de fysica en de mathematica de waarheid hierover doorbreekt, geeft de oude vijand overvloedig blijk van zijn listen en lagen, door – gebruikmakend van vredehaters en nietsnutten – zulk een schone ontwikkeling der dingen te verhinderen en gehaat te maken.

Ook wijlen onze vrome en zeer verlichte Vader Broeder C.R., een Duitser, hoofd en stichter van onze Broederschap, heeft zich lange tijd zeer veel moeite getroost zulk een algemene hervorming tot stand te brengen.

Nadat hij wegens de armoede van zijn ouders – ofschoon dezen van adel waren – op vijfjarige leeftijd in een klooster werd geplaatst, waar hij de beide talen, Grieks en Latijn, naar behoren leerde, werd hij, nog in de bloei van zijn jeugd, op zijn aanhoudend smeken en bidden toevertrouwd aan een broeder P.A.L., die het plan had opgevat een reis naar het heilige graf te ondernemen.

Ofschoon deze broeder op Cyprus stierf en Jeruzalem dus niet aanschouwd heeft, keerde onze Broeder C.R. desondanks niet terug, maar zette zijn reis voort en stak over naar Damascus, met de bedoeling van daaruit Jeruzalem te bezoeken.

Toen hij echter wegens lichamelijke moeilijkheden aldaar moest blijven en door zijn kennis van geneesmiddelen de gunst van de Turken verwierf, hoorde hij toevallig spreken over de wonderen die verricht werden door de wijzen van Damcar in Arabië, aan wie de ganse natuur ontsluit zou

zijn. Hierdoor werd de verheven en edele geest van Broeder C.R.C. gewekt, waardoor zijn belangstelling, in plaats van naar Jeruzalem, naar Damcar getrokken werd. Zo kon hij zijn verlangen niet meer bedwingen en kwam met de Arabische zeelieden overeen, hem voor een bepaalde som gelds naar Damcar te vervoeren.

Toen hij daar aankwam was hij pas zestien jaar, maar had een sterk Duits gestel. De wijzen aldaar ontvingen hem, zoals hij zelf getuigt, niet als een vreemdeling maar als iemand op wie zij reeds lang hadden gewacht. Zij noemden hem bij zijn naam en waren ook van andere geheimen uit zijn klooster op de hoogte, hetgeen hem uitermate verwonderde. Daar leerde hij ook de Arabische taal beter beheersen, zodat hij reeds het volgend jaar het boek M. in goed Latijn vertaalde en het meenam. In deze stad verwierf hij eveneens zijn kennis van de fysica en de mathematica, waarover de wereld zich werkelijk zou kunnen verheugen, indien de liefde groter en de afgunst minder zou zijn.

Na drie jaar keerde hij terug, voorzien van een deugdelijk vrijgeleide, en stak de *Simus Arabicus* over naar Egypte. Hij bleef daar niet lang, maar besteedde wel meer aandacht aan de gewassen en de schepselen. Van daar voer hij over de gehele Middellandse Zee, tot hij aankwam in Fez, waarheen de Arabieren hem verwezen hadden. Het is voor ons werkelijk beschamend te ervaren dat deze wijze mannen, hoewel ver van elkaar verwijderd levende, niet alleen eensgezind zijn en wars van alle twistgeschrijf, maar ook bereid elkaar in vertrouwen hun geheimen te onthullen.

Ieder jaar komen de Arabieren en de Afrikanen tezamen om met elkaar te beraadslagen over de kunsten en zich af te vragen of er wellicht iets beters ontdekt is, dan wel of hun denkbeelden achterhaald zijn door de ervaring.

Op deze wijze komt er elk jaar wel iets naar voren dat in de mathematica, de fysica en de magie – want daarin zijn de bewo-

ners van Fez het meest bedreven – verbetering brengt. Ook in Duitsland is er geen gebrek aan geleerden, noch aan magiërs, kabbalisten, geneesheren en filosofen, maar zij zouden elkaar welgezind moeten zijn en niet, zoals de meesten doen, hun kennis voor zichzelf willen behouden.

In Fez maakte hij kennis met diegenen die men de «oorspronkelijke bewoners» placht te noemen. Zij lieten hem delen in de vele kennis die zij bezaten, zoals ook wij, Duitsers, vele van onze denkbeelden bijeen zouden kunnen brengen, indien onder ons dezelfde eenheid zou bestaan en men er in grote ernst naar zou willen zoeken.

Van deze bewoners van Fez verklaarde hij vaak dat, hoewel hun magie niet zuiver was en hun kabbala aangetast was door hun godsdienst, hij zich desondanks dit alles voortreffelijk ten nutte had weten te maken en er een nog betere grondslag in had gevonden voor zijn geloof, dat nu met de harmonie van de gehele wereld overeenstemde en ook op wonderbare wijze in alle tijdsperioden belichaamd was.

Hieruit kan men besluiten dat, evenals er in iedere pit een gehele boom of vrucht vevat is, de gehele, grote wereld als het ware aanwezig is in één klein mens, wiens godsdienst, politiek, gezondheid, ledematen, natuur, taal, woorden en werken, alle in één klank en in één melodie harmoniëren met God, hemel en aarde. Alles wat daarmee in strijd is, is dwaling, vervalsing, afkomstig van de duivel, die het eerste werktuig en ook de laatste oorzaak van de disharmonie, verblindings en onwetendheid der wereld is. Indien dus iemand alle mensen op aarde eens zou kunnen onderzoeken, zou hij tot de slotsom komen dat het goede en gewisse altijd met zichzelf in harmonie is, maar dat al het overige door duizenderlei verkeerde meningen bevekt is.

Na twee jaar verliet Broeder C.R.C. de stad Fez en reisde met vele kostbare schatten naar Spanje, in de hoop dat – daar zijn reis voor hemzelf zulke goede resultaten had opgeleverd –

de geleerden in Europa zich, mét hem, hogelijk zouden verheugen en van nu af aan al hun studies op dezelfde vaste grondslagen zouden plaatsen. Daarom besprak hij met de geleerden in Spanje wat er aan onze kunst ontbrak en op welke wijze men ze zou kunnen helpen; waaraan men juiste aanwijzingen voor de komende eeuwen zou kunnen ontleen en in welk opzicht deze met de voorbijgegangene tijden overeen zouden moeten stemmen; en hoe de tekortkomingen van de Kerk en van de gehele moraalfilosofie verbeterd zouden kunnen worden. Hij toonde hun nieuwe gewassen, nieuwe vruchten en dieren, die niet met de oude wijsbegeerte overeenkwamen, en deed hun nieuwe axioma's aan de hand, die alles volkomen zouden kunnen oplossen.

Maar in hun ogen was dit alles belachelijk en daar het iets nieuws was, vreesden zij dat – indien zij opnieuw zouden moeten gaan studeren en hun langjarige dwaling zouden moeten erkennen – dit afbreuk zou doen aan hun grote naam. Want aan deze dwaling waren zij geheel gewend en deze had hun ook genoeg opgeleverd. Indien echter een ander mocht menen baat te hebben bij onrust, dan mocht deze zich, wat hun betreft, gerust hervormen.

Ditzelfde antwoord werd hem ook bij andere volkeren gegeven, hetgeen hem des te meer trof daar hij dit allerminst verwacht had en bereid was alle geleerden op vrijgevig wijze deelgenoot te maken van zijn opgedane kennis, indien zij zich slechts zouden willen verstouten uit alle faculteiten, wetenschappen, kunsten en de gehele natuur bepaalde onfeilbare axioma's vast te stellen. Want hij wist met zekerheid dat deze zich, evenals in een bol, naar het enige middelpunt zouden richten en, zoals bij de Arabieren gebruikelijk, alleen de wijzen tot richtsnoer zouden dienen. Aldus zou er ook in Europa een gemeenschap zijn die overvloedig over goud en edelstenen zou beschikken en men zou dit dan de koningen – met de hun verschuldigde eerbied – kunnen mededelen, met het voorstel, de regeerders bij deze gemeenschap te laten opvoeden, zodat zij

alles zouden weten wat God de mens heeft toegestaan te weten, waardoor in noodgevallen hun raad gevraagd zou kunnen worden, zoals de heidenen deze aan hun afgoden vragen.

Wij moeten stellig erkennen dat de wereld reeds toen zwanger ging van grote beroeringen en dat zij, na de smart van de geboorte te hebben doorstaan, eveneens onverschrokken, roemrijke helden heeft voortgebracht, die met al hun kracht de duisternis en de barbaarsheid hebben doorbroken, zodat wij, als zwakkeren, hen slechts zouden behoeven na te volgen. Waarlijk, zij vormden de spits van de vurige driehoek, welks vlammen van nu af aan steeds helderder zullen oplichten en ongetwijfeld de laatste wereldbrand zullen ontsteken.

Zulk een held is, naar zijn roeping, ook Theophrastus geweest. Hoewel hij niet tot onze Broederschap is toegetreden, heeft hij niettemin ijverig in het boek M. gelezen en zijn scherpzinnig inzicht daaraan ontstoken. Maar de aanmatiging van de geleerden en betweters heeft ook deze man verhinderd zijn vleugels uit te slaan, waardoor hij zijn inzichten omtrent de natuur nimmer op vreedzame wijze met anderen heeft kunnen bespreken. Daarom heeft hij in zijn geschriften veeleer met deze waanwijzen de spot gedreven dan dat hij hun volledig zijn opvattingen heeft ontvouwd. Toch is de bovengenoemde harmonie wel degelijk bij hem te vinden, en hij zou de geleerden daarin ongetwijfeld hebben doen delen, indien hij hen slechts waardig had bevonden voor een hogere kunst dan die van zijn subtiele spot. Zo heeft hij zijn tijd in een vrij en ongebonden leven verloren, de wereld overlatend aan haar dwaze vreugden.

Laten wij echter onze geliefde Vader, Broeder C.R., niet vergeten die, na vele moeilijke reizen en vruchteloze pogingen zijn waardevolle leringen uit te dragen, teruggekeerd is naar Duitsland dat hij, wegens de spoedig te verwachten verandering en de bijzonder gevaarlijke strijd, van harte liefhad. Ofschoon hij daar met zijn kunst had kunnen pronken, in het bijzonder met

die van de transmutatie der metalen, achtte hij de hemel en deszelfs burgers, de mensen, veel hoger dan alle praal. Hij bouwde voor zichzelf een geschikte en heldere behuizing, waarin hij over zijn reizen en zijn filosofie nadacht en deze in een gedenkboek optekende. In dit huis moet hij zich lange tijd hebben beziggehouden met de mathematica en met het vervaardigen van prachtige instrumenten ten behoeve van alle gebieden van zijn kunst. Daarvan is ons echter slechts weinig bewaard gebleven, zoals wij hierna nog zullen zien.

Na vijf jaar kwam de beoogde hervorming hem wederom in gedachten. Aangezien hij van hulp en bijstand van anderen weinig verwachtte, nam hij zich voor – daar hij zelf werkzaam, snel en onvermoeibaar was – dit werk met slechts weinig helpers en medewerkers te ondernemen. Tot dit doel nodigde hij van zijn eerste klooster drie zijner medebroeders uit, met wie hij zich bijzonder verbonden voelde, te weten G. V., Broeder I. A. en Broeder I. O., die bovendien in de kunst iets meer zagen dan in die tijd gemeenlijk het geval was. Deze drie verplichtte hij jegens hem tot de hoogste trouw, ijver en geheimhouding, alsmede tot het met de grootste nauwgezetheid te boek stellen van alle kennis waarin hij hen zou onderrichten, opdat zij die na hen zouden komen en die door bijzondere openbaring in de toekomst toegelaten zouden worden, niet door ook maar één lettergreep of letter zouden kunnen worden misleid.

Zo ving de Broederschap van het Rozenkruis aanvankelijk aan met slechts vier personen. Door hen werd de magische taal en het magische schrift voorzien van een uitvoerige woordverklaring, die wij nog heden ten dage tot Gods eer en roem gebruiken en waaruit wij grote wijsheid putten. Ook stelden zij het eerste deel van het boek M. samen.

Omdat de arbeid hun echter te omvangrijk werd en belemmerd werd door de ongelooflijke toeloop van zieken, en daar bovendien zijn nieuwe gebouw, *Sanctus Spiritus* genaamd, vol-

tooid was, besloten zij nog enige anderen in hun gemeenschap en broederschap op te nemen. Hiertoe werden gekozen: Broeder R.C., zoon van de broer van wijlen zijn vader; Broeder B., een bekwaam schilder; G.G. en P.D., hun schrijvers, allen Duitsers, op I.A. na. In totaal waren er nu dus acht, allen ongehuwd en door gelofte gehouden tot kuisheid. Door hen werd in een boekwerk alles samengebracht wat de mens voor zichzelf maar wensen, verlangen en hopen kan.

Hoewel wij onomwonden toegeven dat de wereld zich in de afgelopen honderd jaar aanzienlijk verbeterd heeft, zijn wij er toch van overtuigd dat onze axioma's onveranderd zullen blijven tot op de Jongste Dag en dat de wereld, ook in haar hoogste ouderdom en tot in haar laatste dagen, niets te zien zal krijgen dat van grotere waarde is. Want onze *rotae* vingen aan op de dag dat God sprak: *Fiat!* en zij zullen eindigen als Hij spreken zal: *Pereat!* Gods uurwerk slaat evenwel alle minuten, terwijl het onze nauwelijks de volle uren aangeeft.

Wij geloven dan ook stellig dat, indien onze geliefde vaders en broeders zouden zijn doorgedrongen tot ons tegenwoordige heldere licht, zij tegen de Paus, Mohammed, de schriftgeleerden, kunstenaars en drogredenaars krachtiger zouden zijn opgetreden en dat zij hun hulpvaardig gemoed metterdaad zouden hebben bewezen en niet slechts door verzuchtingen en verlangens naar de voleinding.

Toen nu deze acht broeders alles zodanig hadden beschikt en geregeld dat er geen speciale arbeid meer behoefde te worden verricht en ieder van hen zowel de geheime als de geopenbaarde wijsbegeerte beheerste, wilden zij ook niet langer bijeen blijven. Zoals zij van meet af aan waren overeengekomen, verspreidden zij zich over alle landen, niet alleen opdat hierdoor hun axioma's door de geleerden in het geheim grondiger zouden kunnen worden onderzocht, maar ook opdat zij zelf, indien zij in enig land door waarneming een dwaling

zouden vaststellen, elkaar hiervan in kennis zouden kunnen stellen. Zij kwamen het volgende overeen:

1. Niemand van hen zou een ander beroep mogen uitoefenen dan het genezen van zieken, en wel geheel kosteloos.
2. Niemand van hen zou door de Broederschap verplicht worden bepaalde kleding te dragen, maar ieder zou zich naar de gewoonten des lands moeten voegen.
3. Iedere broeder zou zich telken jare, op dag C, bij [het Huis van] de Heilige Geest vervoegen, óf de oorzaak van zijn wegblijven laten weten.
4. Iedere broeder zou naar een waardig persoon uitzien, die hem te eniger tijd zou kunnen opvolgen.
5. Het woord R.C. zou hun zegel, wachtwoord en kenmerk zijn.
6. De Broederschap zou honderd jaar geheim blijven.

De broeders beloofden elkaar zich aan deze zes artikelen te zullen houden, waarna vijf hunner wegtrokken. Alleen de Broeders B. en D. bleven nog een jaar lang bij Vader Broeder C. Toen ook deze broeders vertrokken, bleven zijn neef en I.O. bij hem, zodat hij gedurende al zijn levensdagen steeds twee van de broeders bij zich had.

Ofschoon de Kerk nog niet gezuiverd was, weten wij toch wat zij van haar dachten en waarop zij vol verlangen wachtten. Ieder jaar kwamen zij in blijdschap tezamen en brachten uitvoerig verslag uit over hun verrichtingen. Het moet werkelijk heerlijk geweest zijn, aldaar waarheidsgetrouw en onopgesmukt te horen verhalen over alle wonderen die God af en toe over de wereld uitgestort heeft. Iedereen zal er dan ook van overtuigd zijn dat zulke mensen – tezamen gebracht door God en alle hemelse krachten en uitgekozen door de wijste mannen die in verscheidene eeuwen geleefd hadden – jegens elkaar en jegens anderen in de grootst mogelijke eenheid leefden, onder

de grootste geheimhouding en met de grootst mogelijke menslievendheid.

Op deze lofwaardige wijze voltrok zich hun levensloop, maar ofschoon hun lichaam bevrijd was van ziekte en pijn, kon hun ziel niet het punt overschrijden waarop zij diende te worden ontbonden.

De eerste uit deze Broederschap die stierf, en wel in Engeland, was I.O., zoals Broeder C. hem reeds lang tevoren voorgezgd had. Hij was zeer bedreven in de kabbala en buitengewoon geleerd, zoals zijn boekje, getiteld H., bewijst. In Engeland was hij zeer bekend, voornamelijk doordat hij een jonge graaf van Norfolk genezen had van melaatsheid.

Zij hadden besloten dat hun begraafplaats zoveel mogelijk geheim zou worden gehouden en zelfs heden ten dage weten wij niet waar sommigen van hen gebleven zijn. Ieders plaats is evenwel door een waardige opvolger ingenomen.

Ter ere Gods willen wij echter hier in het openbaar verklaren dat, welke verborgenheden wij ook uit het boek M. mogen hebben vernomen, wij – ofschoon wij het beeld en het tegenbeeld van de gehele wereld voor ogen kunnen hebben – noch bekend zijn met onze tegenslagen, noch met onze stervensstonde. Déze kennis heeft de almachtige God, die ons bij voortduring bereid wil vinden, voorbehouden aan zichzelf.

Hierover echter zullen wij u uitvoerig inlichten in onze *Confessio*, waarin wij ook zevenendertig redenen aangeven waarom wij thans onze Broederschap bekendmaken en waarom wij zulke verheven mysteriën vrijwillig, zonder dwang en zonder enige beloning aanbieden, en ook meer goud beloven dan de koning van Spanje uit beide Indiën zou kunnen vergaren. Want Europa gaat zwanger en zal een sterk kind baren, dat een groot peetgeschenk zal moeten hebben.

Na de dood van O. riep Broeder C., zonder tijd te verliezen, de

anderen tezamen. Het komt ons voor dat pas toen zijn graf in gereedheid werd gebracht.

Ofschoon wij, jongeren, tot dan toe in het geheel niet wisten wanneer onze geliefde Vader R.C. gestorven was, en wij alleen beschikten over de namen van de stichters en alle opvolgers tot nu toe, konden wij ons wel een geheim herinneren, dat A., de opvolger van D. – die, als laatste uit de tweede reeks, gelijktijdig met velen van ons geleefd had – ons, die tot de derde reeks behoren, in gesluierde taal toevertrouwd had over de honderd-twintig jaar.

Voor het overige moeten wij toegeven dat na de dood van A. geen onzer ook maar iets meer wist van R.C. en diens eerste medebroeders, behalve datgene wat in onze filosofische bibliotheek van hem aanwezig was, waaronder onze *Axiomata* door ons als de belangrijkste worden beschouwd, de *Rotae mundi* als de kunstzinnigste en *Proteus* als het nuttigste. Wij weten dus ook niet zeker of de broeders uit de tweede reeks dezelfde wijsheid bezaten als die uit de eerste reeks en of alles voor hen toegankelijk was.

De welwillende lezer moge er echter nogmaals aan worden herinnerd dat wat wij thans over het graf van Broeder C. niet alleen vernomen hebben, maar hierbij ook openlijk bekendmaken, aldus door God voorzien, toegestaan en beschikt was. Met zulk een trouw jegens Hem willen wij dit nakomen dat wij niet zullen aarzelen – indien men in nederigheid en in christelijke gezindheid wederom tot ons komt – onze doop- en familienamen, onze samenkomsten, en alles wat er nog meer van ons mocht worden verlangd, openlijk in geschrifte bekend te maken.

Het ware en volledige verslag van de ontdekking van de zeer verlichte man Gods, Broeder C.R.C., luidt als volgt:

Nadat A. in *Gallia Narbonensis* in vrede gestorven was, werd zijn plaats ingenomen door onze geliefde broeder N.N. Toen

deze zich bij ons vervoegd had en de plechtige eed van trouw en geheimhouding had afgelegd, deelde hij ons in vertrouwen mede dat A. hem toegezegd had dat deze Broederschap in de naaste toekomst niet meer zo in het verborgene zou arbeiden, en dat zij het gemeenschappelijke vaderland van de Duitse natie tot hulp, noodzaak en roem zou zijn, waarover hij, N.N., zich in zijn positie niet in het minst zou behoeven te schamen.

Het volgende jaar, toen hij zijn leertijd reeds beëindigd had en de gelegenheid zich voordeed met een aanzienlijk reisgeld, of beurs van Fortuna, op reis te gaan, besloot hij – daar hij tevens een goed bouwmeester was – iets aan dit gebouw te veranderen en het doelmatiger in te richten. Bij deze vernieuwingsarbeid stiet hij op de gedenkplaat, die van geelkoper vervaardigd was en waarop de namen vermeld stonden van allen die tot de Broederschap behoorden, alsmede enkele andere gegevens. Deze gedenkplaat wilde hij naar een ander, geschikter gewelf overbrengen, daar het ons niet bekend was waar en wanneer Broeder C. gestorven was en in welk land hij begraven zou kunnen zijn. Dit was namelijk door de ouderen geheim gehouden. Een grote spijker in deze plaat zat wat steviger in de muur [dan de andere], waardoor, toen zij er met kracht uitgetrokken werd, er uit de dunne muur of het pleisterwerk een tamelijk grote steen meegetrokken werd. Daarachter was een deur verborgen, die hierdoor onverwacht te voorschijn kwam. Vervuld van vreugde en verlangen braken wij de rest van de muur weg en reinigden de deur. Geheel bovenaan stond daarop met grote letters geschreven: *Na honderdtwintig jaar zal ik opengaan*. Daaronder stond het oude jaartal.

Wij dankten God hiervoor en lieten die avond – daar wij eerst onze *rotae* wilden inzien – alles rusten.

Nogmaals, en wel ten derden male, verwijzen wij naar de *Confessie*, daar wat wij hier openbaar maken ter wille vandiegenen geschiedt die het waardig zijn. De onwaardigen zal het, zo God

wil, weinig baten. Want evenals onze deur zich na zo vele jaren op wonderbare wijze geopend heeft, zal zich, zodra de muren verdwenen zijn, ook voor Europa een deur openen, die reeds zichtbaar begint te worden en door niet weinigen met groot verlangen verwacht wordt.

De volgende morgen openden wij de deur en troffen een gewelf aan met zeven zijden en hoeken. Elke zijde was vijf voet breed en acht voet hoog. Ofschoon dit gewelf nooit door de zon beschenen werd, werd het toch helder verlicht door een andere [zon], die het vermogen daartoe aan de zon ontleend had en die zich hoog boven in het midden van het gewelf bevond. In het midden stond, in plaats van een grafsteen, een rond altaar, met een kleine geelkoperen plaat, waarop geschreven stond: *A. C. R. C Deze samenvatting van het heelal heb ik mij, bij mijn leven, tot een graf gemaakt.*

Rondom de eerste cirkel of ring stond: *Jesus mihi omnia.* In het midden bevonden zich vier figuren, omsloten door cirkels, waaromheen geschreven stond:

1. *Er is geen ledige ruimte.*
2. *Het juk der wet.*
3. *De vrijheid van het evangelie.*
4. *De glorie Gods is onaangetast.*

Dit alles is helder en duidelijk, evenals de zeven zijden en de tweemaal zeven driehoeken.

Zo knielden wij allen tezamen neder en dankten de al-leen wijze, de alleen almachtige en de alleen eeuwige God, die ons meer geleerd had dan alle menselijke verstand zou kunnen bedenken: geloofd zij zijn naam.

Wij deelden dit gewelf in drie delen: de koepel of hemel, de muren of zijden en de bodem of vloer. Over de heel zult ge ditmaal niet meer van ons vernemen dan dat deze in het lichtende

midden, overeenkomstig de zeven zijden, in driehoeken verdeeld was. Wat zich echter daarbinnen bevond zult gij, die het heil verwacht, zo God wil, veeleer met eigen ogen aanschouwen.

Iedere zijde was onderverdeeld in tien vierkante ruimten, elk met haar eigen figuren en zinspreuken, die hier in ons geschrift in beknopte vorm, zo zorgvuldig en getrouw mogelijk weergegeven, zijn opgenomen.

De vloer was eveneens in driehoeken verdeeld. Aangezien daarin echter de heerschappij en de macht van de lagere heerser beschreven waren, kan dit niet worden prijsgegeven aan de onbescheiden, nieuwsgierige en goddeloze wereld, die er ernstig misbruik van zou kunnen maken. Wie echter in harmonie met de hemelse leer leeft, kan onbevreesd en zonder gevaar de voet op de kop van de oude boze slang zetten, waartoe onze tijd zich zeer goed leent.

In elk der zijden was een deur, die toegang gaf tot een kast waarin zich verscheidene voorwerpen bevonden, in het bijzonder al onze boeken, die wij echter reeds bezaten, alsmede het *Vocabularium* van Theophrastus Paracelsus von Hohenheim, en voorts werken waaruit wij dagelijks in oprechtheid aan anderen mededelingen doen. Hierin vonden wij ook zijn reisboek en levensbeschrijving, waaraan de inhoud van dit geschrift grotendeels ontleend is.

In een andere kast bevonden zich spiegels met allerlei goede eigenschappen, en elders ook klokjes, brandende hanglampen, alsmede enige wonderlijk kunstige gezangen. Alles was erop gericht dat, mocht de gehele Orde of Broederschap te gronde gaan, deze, ook na vele honderden jaren, door dit ene gewelf nog zou kunnen worden hersteld.

Nog steeds hadden wij het dode lichaam van onze zorgzame en wijze Vader niet gevonden. Daarom schoven wij het altaar terzijde en konden toen een zware, geelkoperen plaat oplichten. Daaronder bevond zich een schoon en edel lichaam, onge-

schonden en zonder enig spoor van ontbinding, zoals het hier zo nauwkeurig mogelijk afgebeeld is, in vol ornaat en met alle versierselen.

In de hand hield hij een boekje, T. genaamd, geschreven op perkament, met gouden letters, dat, na de Bijbel, thans onze grootste schat is en begrijpelijkerwijs niet lichtvaardig mag worden onderworpen aan het oordeel van de wereld. Aan het einde van dit boekje stond de volgende lofrede:

Christiaan Rozenkruis, een zaadkorrel gezaaid in het hart van Jezus, geboortig uit het edele en voorname Duitse geslacht R. C., in zijn tijd een groot man, was door goddelijke openbaring, een uiterst gevoelige verbeeldingskracht en een onvermoeibare daadkracht tot hemelse en menselijke mysteriën en verborgenheden geroepen. Nadat hij zijn meer dan koninklijke en keizerlijke schat, die hij op zijn reizen naar Arabië en Afrika bijeengebracht had, in veiligheid had gebracht – omdat zijn eigen tijd er nog niet rijp voor was – en die door het nageslacht weer ontdekt zal moeten worden, en nadat hij voorts zijn getrouwste en naaste vrienden tot erfgenamen, zowel van zijn kennis als van zijn naam, had gemaakt, heeft hij een kleine wereld vervaardigd, die in al haar bewegingen overeenstemde met de grote wereld.

Nadat hij tenslotte deze korte samenvatting van alle voorbijgegane, tegenwoordige en toekomstige gebeurtenissen had opgetekend, heeft hij, toen hij meer dan honderd jaar oud was, onder de omhelzingen en laatste kussen van zijn broeders zijn verlichte ziel aan God, zijn Schepper, teruggegeven; niet wegens ziekte – die hijzelf in zijn lichaam nooit ervaren had, terwijl hij evenmin gedoogd had dat zij anderen verontrustte – maar veeleer geroepen door de geest Gods. Hij, onze zeer geliefde Vader, onze liefdevolle Broeder, onze zeer getrouwe Voorganger en onze oprechtste Vriend, is hier door de zijnen voor honderdtwintig jaar verborgen.

Hieronder hadden getekend:

1. *Vader A., Broeder R. C., gekozen als hoofd van de Broederschap;*
2. *Vader G. V.M.P.G.;*
3. *Vader R. C. junior, erfgenaam van [het Huis van] de Heilige Geest;*
4. *Vader F.B.M.P.A., schilder en bouwmeester;*
5. *Vader G. G.M.P.I, kabbalist.*

Van de tweede cirkel:

1. *Vader P.A., opvolger van Broeder I.O., mathematicus;*
2. *Broeder A., opvolger van Broeder P.D.;*
3. *Broeder R., opvolger van de met Christus overwinnende Vader C.R.C.*

Aan het slot stond:

*Uit God zijn wij geboren,
in Jezus sterven wij,
door de Heilige Geest worden wij wedergeboren.*

Te dien tijde waren dus Vader O. en Vader D. reeds gestorven. Maar waar is hun graf te vinden? Wij twijfelen er echter niet aan dat onze oudste broeder op een bijzondere wijze ter aarde besteld werd of wellicht eveneens verborgen werd. Wij hopen ook dat ons voorbeeld anderen zal aansporen des te ijveriger hun namen, die wij daartoe aangeduid hebben, op te sporen, en eveneens te zoeken naar de plaats waar zij begraven liggen. Door hun kennis van de geneeskunst zijn zij onder zeer oude mensen merendeels nog bekend en beroemd. Aldus kan onze *Gaza* misschien vergroot, of, ten minste, beter verklaard worden.

Wat de *minutus mundus* betreft, deze vonden wij bewaard in een ander, klein altaar en ongetwijfeld schoner dan zelfs een met inzicht begiftigd mens zich zou kunnen voorstellen. Wij

zullen haar echter niet afbeelden voordat men op deze, onze oprechte *Fama* in vertrouwen geantwoord heeft.

Hierna hebben wij de plaat weer op het graf gelegd, het altaar erop geplaatst, de deur wederom gesloten en verzegeld met ons aller zegel. Op aanwijzing en op last van onze *rotae* hebben wij voorts verscheidene boeken openbaar gemaakt, waaronder ook de *M. hok* welke door de zachtmoedige M.P., tussen de vele huiselijke plichten door, gedicht werden.

Tenslotte zijn wij, naar onze gewoonte, wederom uiteengegaan, aan de natuurlijke erfgenamen het bezit van onze kleindiën latend. En nu wachten wij op het antwoord, de mening of het oordeel dat wij van de geleerden of de ongeleerden zullen ontvangen.

Ofschoon wij thans wel weten dat de tijd nog lang niet gekomen is waarin, naar ons verlangen en de verwachting van anderen, er een algemene hervorming in volle omvang zal plaatsvinden, zowel in het goddelijke als in het menselijke, mag toch wel worden verwacht dat de zon, voor zij opgaat, eerst een helder of een vaag licht aan de hemel^{xxxviii} brengt. Intussen zullen de weinigen die zich aanmelden, samenkomen, onze Broederschap vergroten, en, door een aantal en hun aanzien, een gelukkig begin maken met de door Vader C. gewenste en voorgeschreven filosofische canons, of zelfs, mét ons, in deemoed en liefde van onze schatten genieten, die wij nimmermeer kunnen verliezen, de wereldse lasten verzachten en, te midden van Gods wondere werken, niet blindelings ronddoelen.

Opdat echter ook iedere christen wete in wie wij ons geloof en vertrouwen stellen, belijden wij ons geloof in Jezus Christus, zoals het de laatste tijd, vooral in Duitsland, helder en duidelijk verspreid wordt en ook nu nog – behalve door fanatici, kettens

en valse profeten – in bepaalde, bij name bekende landen ontvangen, afgevochten en verkondigd wordt.

Wij verheugen ons ook in het bezit van twee sacramenten, zoals deze werden ingesteld door de eerste hernieuwde Kerk, met alle formuleringen en ceremoniën.

In politiek opzicht erkennen wij het Roomse rijk, maar *Quarta monarchia* erkennen wij als ons hoofd en dat der christenen.

Hoewel de veranderingen die te verwachten zijn ons volledig bekend zijn en wij van ganser harte bereid zijn deze aan andere van-God-geleerden mee te delen, zal, zonder [de wil van] de enige God, geen enkele mens zich van dit manuscript, dat zich in onze handen bevindt, meester kunnen maken of het ten gebruike geven aan onwaardigen. Wij zullen echter de goede zaak in het verborgene ondersteunen, al naarmate God het ons zal toestaan of beletten. Want onze God is niet blind, zoals de Fortuna der heidenen, maar Hij is het sieraad van de Kerk en de eer van de Tempel.

Onze wijsbegeerte is niets nieuws. Zij is dezelfde die Adam na zijn val ontvangen heeft en die ook Mozes en Salomo hebben toegepast. Daarom behoeft zij ook niet te twijfelen of andere meningen te weerleggen. Aangezien de waarheid enig en bondig is en zichzelf altijd gelijk blijft – in het bijzonder echter in alle opzichten overeenstemt met Jezus *ex omni parte* en al zijn leden, evenals Hij zijns Vaders evenbeeld is en zij dus zijn gelijkenis is – kan men niet zeggen: «Dit is waar voor de wijsbegeerte, maar onwaar voor de theologie.» Want wat Plato, Aristoteles, Pythagoras en anderen heeft aangeraakt, waarbij Henoeh, Abraham, Mozes en Salomo de doorslag hebben gegeven, vooral daar het in overeenstemming is met het grote wonderboek, de Bijbel – dit alles vloeit tezamen en vormt een sfeer of bol, welks delen alle even ver van het middelpunt verwijderd zijn. Hierover zal in christelijke gelijkenissen verder en uitvoeriger gesproken worden.

Wat echter het goddeloze en vervloekte goudmaken betreft, dit heeft in onze tijd zozeer de overhand gekregen, dat vooral vele aan lager wal geraakte sujetten, die rijp zijn voor de galg, hiermee grote schurkenstreken bedrijven, en het aanleiding geeft de nieuwsgierigheid en de lichtgelovigheid van velen te misbruiken. Ook bescheiden mensen menen dat de omzetting der metalen het hoogtepunt en de bekroning van de wijsbegeerte is en dat in het bijzonder diegene God welgevallig zal zijn, die maar grote hoeveelheden goud en goudklompen kan maken, waartoe zij met onbezonnen gebeden en met hartverscheurende lijdenstrekken de alwetende God, die de harten kent, hopen te overreden.

Zo betuigen wij hiermee openlijk dat dit verkeerd is en dat het met de ware wijsgeren zo gesteld is, dat zij het maken van goud als een kleinigheid, een bijzaak, beschouwen, in vergelijking waarmee zij nog wel enige duizenden betere dingen [te doen] hebben. Wij zeggen, mét onze geliefde Vader C.R.C.: «Bah, goud! Als het anders niet is dan wat goud!» Want hij voor wie de gehele natuur zich ontsluit, verheugt er zich niet over dat hij goud kan maken of, zoals Christus zegt, dat de duivelen hem gehoorzamen, maar [is verheugd] dat hij de hemel ziet opengaan en de engelen Gods ziet opklimmen en nederdalen en dat zijn naam geschreven wordt in het boek des levens.

Ook verklaren wij, dat er onder de naam *alchemie* boeken en afbeeldingen verschijnen die een belediging zijn voor de glorie van God. Wij zullen ze te gelegener tijd bekendmaken en er aan de reinen van hart een opsomming van verstrekken. Wij verzoeken alle geleerden zorgvuldig op dergelijke boeken te letten, want de vijand laat niet af zijn onkruid te zaaien, totdat iemand die sterker is het hem belet.

Naar de bedoeling van onze Vader C.R.C. verzoeken wij, zijn broeders, alle geleerden van Europa ten tweeden male, indien zij deze onze *Fama* – die in vijf talen uitgebracht wordt – als-

mede de Latijnse *Confessio* zullen lezen, met een bedachtzaam gemoed dit, ons aanbod, te overwegen, onze kunsten zo nauwkeurig en zorgvuldig mogelijk te onderzoeken, de tegenwoordige tijd met alle ijver te beschouwen en ons daarna de uitkomsten van hun overwegingen – hetzij gemeenschappelijk, hetzij ieder afzonderlijk – schriftelijk, in druk, bekend te maken. Want ofschoon wij thans geen melding maken van onszelf, noch van onze samenkomsten, zal niettemin ieders oordeel – in welke taal het ook zij – ons met zekerheid bereiken.

Ook kan ieder die zijn naam opgeeft er zeker van zijn met een onzer hetzij mondeling, hetzij, als hij daartegen bezwaar heeft, schriftelijk in contact te komen. Wij zeggen echter met nadruk dat, wie ernstig en van harte mét ons is, de vruchten daarvan zowel naar de stof als naar lichaam en ziel zal smaken. Wie echter valshartig is, of wie slechts gericht is op geld, zal ons niet alleen geen schade kunnen berokkenen, maar bovendien zichzelf in het grootste en diepste verderf storten.

Ook moet ons gebouw, al zouden honderdduizend mensen het van nabij gezien hebben, in eeuwigheid onberoerd, onvernipt, onzichtbaar en volkomen verborgen blijven voor de goddeloze wereld.

Onder de schaduw uwer vleugels, o, Jehova.

ESOTERISCHE ANALYSE VAN DE FAMA
FRATERNITATIS R.C.

Inleiding

De mensen die enige studie hebben gemaakt van de esoterische wetenschappen, ontdekken al spoedig dat er in de ganse kosmos een ontzettende en bovenmenselijke strijd wordt gevoerd tussen de machten van het goede en die van het kwade. Als men kennis neemt van de oude godsdiensten, van de mythen en legenden die van de dageraad der tijden tot ons overkomen, wordt men gegrepen door de ontzaglijke dramatiek van deze eeuwige strijd in hemel en op aarde, de strijd tussen het negatieve en het positieve, tussen goed en kwaad.

In deze strijd spelen wij ons eigen spel, wij zijn deelhebbers aan deze worsteling, aan deze natuurnoodzakelijke louteringsprocessen. Door de strijd heen breken wij door tot de overwinning. Een stuk levensstrijd speelt zich af tussen de poorten van geboorte en dood. De aarde is de smeltkroes waarin wij allen nedergeworpen zijn, opdat het goud des geestes zich zal kunnen vrijmaken van het lagere en zichzelf transmuteren in zielegoud.

In die strijd worden allen geroepen tot een keuze: Schaart u zich bij de legerscharen van het Witte Licht, of wenst u te behoren tot de Zwarte Broederschap? Er is hier geen sprake van een dichterlijke, mystieke of vage aanduiding, maar er zijn duidelijk twee kampen te onderscheiden.

In een van deze beide móét u binnentrekken. En onverbidde-lijk trekt u mede ten strijde, onafwijsbaar bent u deelhebber aan alle wording.

Het staat van tevoren vast welke van de beide legers zal winnen. Het Witte Licht zal uiteindelijk absoluut zegevieren. Het gaat er slechts om binnen de kortst mogelijke tijd de zegep-

raal te consolideren. Dit is de steeds terugkerende vraag, die de Universele Broederschap zich stelt: Hoe bereiken wij het snelst ons doel?

Deze snelheid is afhankelijk van dat deel van de mensheid dat wij de grote middenmassa zouden kunnen noemen: mensen met nog zeer weinig onderscheidingsvermogen, met zeer weinig dynamische energie, en met buitengewoon veel conservatisme, kortom, de kudde der onbewusten. Het is feitelijk deze kudde die de zwarte broederschap in stand houdt. Daarom vinden wij in de Bijbel de verzuchting: «Mijn volk gaat verloren omdat het geen kennis heeft.» Voordat definitief kan worden afgerekend met de zwarte vijand, moet de massa uit haar onbewustheid worden losgescheurd en worden opgevoed tot een positieve keuze, een keuze die door de Broederschap des Lichts met grote gerustheid wordt afgewacht.

Welnu, wij stellen ons ten opzichte van u, lezer, op het standpunt, dat u reeds tot een keuze gekomen bent, dat u zich hebt losgescheurd van de massa: dat u dus opgenomen bent in de groepen der pioniers en u gereedgemaakt hebt tot de strijd voor goedheid, waarheid en gerechtigheid, de magische driehoek van de mystieke vrijmetselaar.

Hoe kunt u weten of u reeds pionier bent? Een pionier is een vastbeslotene. Na zijn keuze te hebben gedaan, na zich te hebben gericht op zijn doel, gaat hij met grote vastberadenheid op dat doel af. Hij zal drukte en onnodig geraas vermijden. Hij zal niet geven om tegenstand. Alle tegenstand, gelegen tussen hem en zijn doel, zal hij geleidelijk overwinnen. Ook al zal men zijn pogingen geheel en al verkeerd uitleggen; ook al zal hij het slachtoffer worden van haat, laster, daadwerkelijke vijandschap of wanbegrip; op tactische wijze zal hij deze aanvallen neutraliseren. Hij speelt niet de held, de grote figuur, want er is geen sprake van heldendom in een overwinning die van tevoren vaststaat. Hij weet dat alle eer, alle dank, alle aanbidding

toekomst aan de grote Bouwheer, die alles formeerde, en aan de Christus, die alle bouw mogelijk maakt.

Een pionier is een vasthoudende. Nimmer geeft hij de moed op. Hij is geen mens met vlagen van enthousiasme, van daverende actie, die daarna in volslagen nietsdoen vervalt. En mocht hij soms als een storm woeden, dan doet hij dat om de onbewusten te wekken uit de slaap. Een pionier is een wetende. Hij weet wat hij doet. Hij kent de structuur van het grote wordingsplan. Hij weet dat er geen sprake is van een eventuele nederlaag. Hij weet dat iedere mens tenslotte tot die ene levenshouding zal moeten komen; dat er geen sprake is van een blijvende negatie van de magische driehoek: goedheid, waarheid en gerechtigheid. De pionier wordt dus rustig, zo intens rustig dat hij als in koele gelijkmatigheid te midden van de brand der tijden staat. Stap voor stap gaat hij voorwaarts.

In brede slagorde trekt de Broederschap des Lichts op. Denk niet dat hier slechts sprake is van de oplossing van de kosmische formule, van koele nuchtere zakelijkheid. Nee, de grote motorische kracht, die achter deze kosmische methode staat, is liefde. De pionier weet van deze geopenbaarde liefde. Zij tintelt in alle dingen en zij spiegelt zich in ieder oog. Zij is in, door en tot alle dingen. Het is de Christussynthese. Deze liefde Gods richt zich onpersoonlijk tot al het geschapene, zij is vóór ons en niet vin ons, ook al openbaart zij zich in ons. Deze liefde is dus nimmer egocentrisch; eigenliefde vindt daarin geen gestalte; liefde voor een kleine groep, een gezin, een familie, een natie, of een ras komt hierin niet tot uiting. «Wie vader en moeder liefheeft boven mij, is mij niet waardig,» zegt de Christus. De ware pionier heeft iets van deze Christussynthese en hij streeft ernaar er steeds meer van te bezitten.

Deze Christussynthese heeft een uitstralend vermogen. Zij kan niet anders dan stralen in de duisternis van deze wereld. Het is de volledige wapenrusting van de Broederschap des

Lichts, het enige wapen van de Aquarius-mens. Hij strijdt met het vuur van de liefde.

Denk ook hier niet aan een dichterlijke, mystieke of vage doodoener. De pionier strijdt met het vuur van de liefde. Zoals het vuur van de lagere, egocentrische liefde de mensheid verscheurt en onze samenleving tot een hel maakt, zeer concreet en hels tastbaar, zo is het vuur van de Christusliefde in staat deze lagere levensgemeenschap te verscheuren door het vuur van de daad, opdat uit deze hel de hemel geboren worde.

Wij constateerden dat het er nu om gaat binnen de kortst mogelijke tijd de zegepraal te consolideren. Dát is de steeds terugkerende vraag, die de Lichtbroederschap zich stelt: «Hoe bereiken wij het snelst ons doel?» Het is een factor die wij niet in de hand hebben, de factor tijd.

De gehele menselijke levensgolf behoort tot één levensgemeenschap en alle wording is afhankelijk van onze collectiviteit in alle dingen, van het ene, geweldige «front» tegen de zwarte vijand. En zo is het dan dat, naast de vastbeslotenheid, naast het weloverwogen richting kiezen, naast de onverzettelijkheid, de pionier gekenmerkt wordt door de brand der liefde, die van zijn leden slaat. Dat is zijn heilige hartstocht, die al zijn schepingskracht assimileert.

Immers, hij wil het onderwerp van zijn liefde bereiken, hij wil het omvangen met zijn armen, hij haast zich zoveel mogelijk, hij spant alle krachten in tot het bereiken van zijn doel. Hij kan niet rusten voor dat doel is veroverd. En van die dag of die ure van het bereiken weet nog niemand; immers, de factor tijd kan niet door de pionier worden bepaald. De tijd ligt in handen van onze collectiviteit, van het gemeenschappelijke front tegen de zwarte vijand.

Zo brengen wij u op deze wijze dicht bij onze arbeid, dicht bij onze strijd, dicht bij de Broederschap van het Rozenkruis en haar Aquarius-werk, dicht bij de ene en heilige methode; dicht

bij de brand van de liefde, die fel woedt in de ganse wereld om het lagere te vernietigen.

Een brand van de liefde? Die fel woedt om het lagere te vernietigen? In onze tijd? Met zijn verwordenheid, zijn verraad, zijn moord in het groot, zijn rode bloedsdrift? Is dat niet zo iets als wat loos gepraat, onverantwoordelijk, volstrekt onbewijsbaar?

Nee, inderdaad is er sprake van de brand der liefde in onze tijd. Het is de Fama Fraternitatis, de Roep der Broederschap van het Witte Licht, die wij tot u willen overdragen. Wij verkondigen geen nieuwe dingen; wij hebben niet in het minst de prentie uw belangstelling te wekken voor iets ultramoderns; wij willen u slechts zeggen dat de Lichtbroederschap reeds vanaf de dageraad der tijden voor de mensheid werkt en zwoegt, met formidabel succes, zo men althans rekening houdt met de mogelijkheden die zich toespitsen in de noodzakelijkheid een voldoende aantal mensen te vinden en op te leiden voor bewuste arbeid, voor bewuste bouw.

De westerse Lichtbroederschap, waarop wij doelen, staat vooraan bij alle wereldwording en in de moderne wereldgeschiedenis is haar actie duidelijk aan te tonen. Men heeft gedacht dat de westerse esoterie een plant van vreemde bodem was. Inderdaad is of wordt er getracht, met meer of minder succes, planten van vreemde bodem in het westen te doen groeien. Wij kennen het theosofische boeddhisme, de gevaarlijke yoga-oefeningen van Mazdaznan en het oosterse magische humanisme van de soefi. Doch wij zijn ervan overtuigd dat al deze import op den duur zal verdwijnen.

Het westen vraagt en eist iets anders: men kan geen nieuwe wijn in oude leren zakken doen: het westen heeft een eigen esoterie, een christen-esoterie. Wat de eeuwen hebben voortgebracht aan hogere waarden in alle opzichten, is in het christendom gesynthetiseerd en vernieuwd. De esoterie van het westen stelt dan ook een geheel andere eis. Het stelt als onafwijsbaar-

heid de religie als daad, het stelt een christen-realisme. Niet slechts individueel, maar tevens gemeenschappelijk.

Het individu is niet van de gemeenschap los te maken. Het ik en de gemeenschap vormen een eenheid. Zoals positief en negatief zich verenigen en verinnigen, om daaruit het nieuwe te doen geboren worden, zo moeten wij de individuele vernieuwing zoeken door ons te wijden aan elkaar. In verband hiermee begrijpt u wellicht het kernvraagstuk van onze tijd. Men wil daar niet aan, omdat men zich vastgrijpt aan het ik en de eis van het ik.

Ook nu verkondigen wij niets nieuws. Als u nog eens de moeite wilt nemen uw Bijbel te lezen, dan zult u de wet der toegepaste naastenliefde ontdekken, de volstreekte eis die een der basispunten van het christendom vormt. Het christendom van de daad betekent wereldrevolte, een nieuw Jeruzalem, niet in de hemel, maar hier. Wij zoeken dan ook geen aarde-ontvlie-tende yogi-levenshouding, geen geforceerde heiliging door oefeningen en ascetisme, daarbij de wereld latend voor wat zij is. Wij wensen geen humanisme met speldjesdagen en vredesop-tochten, diakenen, armenopzichters, stichtelijke preken en fooi-enverenigingen. Dat kán in het westen niet. Wij willen de wereld heiligen, de wereld humaan maken, door de ene en noodzakelijke daad, die op het levende christendom berust, en wij willen niet door oosterse import de schijn redden.

Nagenoeg alles wat het westen voortbrengt aan humanisme, idealisme en religie is, ondanks alle scheldpartijen op het oos-terse heidendom, niets anders dan oosterse levenshouding. Als u het maar onderzoeken wilt, zult u de polariteit onmiddellijk ontdekken.

Doch dit alles kán in het westen niet. Dat is het dramatische van onze tijd. Wij zijn meer gematerialiseerd, meer geïndividu-aliseerd dan de oosterling. Als wij dus vasthouden aan oosterse ontwikkelingsprocessen, die ten doel hebben de mens dieper de

stof in te brengen, moet het gevolg een volslagen ontreddering zijn.

Om die ontreddering te voorkomen, of zoveel mogelijk tegen te gaan, kwam de nieuwe religie, het christendom, de godsdienst voor de westerling. Deze religie, de daarin opgesloten waarden, dienstig voor de verdere ontwikkeling, moeten macht over de mensheid krijgen, wil er sprake zijn van verdere vooruitgang. Het christendom leert niet het zich vermeien in hogere werelden, een globetrotten in het land aan gene zijde, maar daadwerkelijke naastenliefde: alle krachten, alle dynamische energie, worden aangewend om het ene verloren schaap tot de kudde terug te brengen.

Zie dit niet als een dichterlijke, mystieke uitspraak. Zie het als een van uw christelijke richtlijnen om de gehele mensheid levensvernieuwing te geven. U kunt niet keurig netjes, eenvoudig of bar gewichtig christelijk fraseren en uw ogen sluiten voor de realiteit. U kunt u niet opsluiten in de een of andere filosofie en de rest laten voor wat ze is. Het levende christendom richt uw aandacht op de werkelijkheid en eist zelfrevolte, dat wil zeggen een volkomen omwending van levenshouding, als de praktijk van het christendom. Wie tot deze omwending overgaat, bewijst daarmee volkomen vrij te zijn van de greep van het oosten en welbewust zijn levensbestemming te volgen.

Hoe zal deze vernieuwing tot stand komen? Dat ligt geheel aan u. Als de mensheid zich tegen de ontwikkelingsstroom van de Aquarius-krachten, die in steeds intensievere mate onze atmosfeer doordringen, blijft verzetten, zullen de gevolgen ontzettend zijn. Als wij echter elkaar tot bezinning brengen, als u de westerse roeping verstaat, als u iets van het Christusbedoelen begrijpt en de onmisbare zuurdesem bezit, namelijk een greintje ware liefde en vriendschap, als u de massa kunt wekken tot de daad, dan zal de ontzetting aan ons voorbij kunnen gaan.

De Oudere Broeders der mensheid, namens wie wij ons tot u trachten te richten, houden rekening met de mogelijkheid

van een ontzaglijk en machtig reveil, dat als een stormwind door de wereld zou kunnen varen. Dit reveil, zo het in voldoende mate tot ontwikkeling komt, mag echter in geen enkel opzicht een compromis zoeken, maar zal eisen: alles of niets, volstreekte fundamentele levensvernieuwing volgens de richtlijnen van Christus, dus beëindiging van het ikcentrale en het aardgerichte leven. Als niet een voldoende aantal mensen deze fundamentele levensvernieuwing, deze evangelische wedergeboorte uit water en geest, tot werkelijkheid maakt, dan kan het niet anders of de correctie, die van Godswege door middel van een kosmische, atmosferische en geestelijke revolutie bezig is zich te voltrekken, zal zich met onweerstaanbaar geweld over de wereld uitstorten.

Zal de stroom der vernieuwing deze laatste bedding kiezen, ook dan zal de Broederschap des Lichts, gedreven door de storm der liefde, trachten zoveel mogelijk mensen te redden voor de apocalyptische uitbarsting die door de natuurlijke loop der dingen is opgeroepen door het van God afgekeerde leven der mensheid.

Zo ontdekt u wat het Rozenkruis beoogt en wil, aan welke krachten de Aquarius-beweging geparenteerd is, welke stuw ons drijft op het pad van alverwerkelijking.

U moet deze woorden beschouwen als een inleiding op een analyse van de authentieke geschriften van de Rozenkruisers, waaruit u zult bemerken dat de Aquarius-beweging geen nieuwe beweging is, voorbereid door en opgekomen in de hoofden van enkele moderne geestdrijvers. Nee, de basis van deze beweging grijpt oneindig dieper en gaat terug tot de dageraad van de wording der huidige mensheid.

Er is geen sprake van dat de waarden van het christendom, het essentiële van het christendom, door het egoïstische drijven van mensen geschonden kan worden. Als een slagorde staat

daar de Broederschap des Lichts geschaard rondom het kruis, het symbool van de in Christus herboren mensheid.

Wij horen onder andere reeds in het jaar 1617 van de Aquarius-beweging der Rozenkruisers in de *Invitatio Fratemitatis Christi*, namelijk de *Societas Christiana*, die tot stand kwam om, zo staat er: «Christus op zijn plaats te zetten in het werkelijke leven en alle godheidjes van hun voetstuk te stoten.»

De christelijke magie is daarbij niet primair, zoals velen zo gaarne zouden willen, doch slechts middel tot het doel: het stichten van de ware menselijke gemeenschap. En de *Invitatio Fratemitatis Christi* besluit: «Nimmer, onder geen voorwaarde, zullen wij de ware christelijke Broederschap verlaten die onder het kruis naar rozen riekt.»

Een stuk levensstrijd speelt zich af tussen de poorten van geboorte en dood. Aanvaard die strijd met ons voor de mensheid, gedreven door de wet der naastenliefde, beseffende uw taak in het heden. Ontsteek met ons de brand der liefde. *Christus Luciferus Verus!*

Nadat de alleen wijze en genadige God in de laatste tijden zijn genade en goedheid zo rijkelijk over het menselijke geslacht heeft uitgestort dat zowel het inzicht aangaande zijn Zoon als met betrekking tot de natuur zich meer en meer verdiept heeft, mogen wij terecht van een gelukkige tijd gewagen, waarin Hij ons niet alleen de helft van de onbekende en verborgen wereld heeft doen ontdekken en ons deze geopenbaard heeft, en vele wonderbare en tevoren nimmer geziene werken en schepselen van de natuur getoond heeft, doch bovendien zeer verlichte en met adeldom des geestes begiftigde mensen heeft doen opstaan, die de ontaarde, onvolmaakte kunsten ten dele in ere hersteld hebben, opdat de mens toch eindelijk zijn adeldom en heerlijkheid zou beseffen en begrijpen waarom hij microkosmos genoemd wordt en hoe ver zijn kunst zich in de natuur uitstrekt.

Fama Fraternitatis R. C.